

sket meget betydelige Forandringer, idet der nu plantes betydeligt rundt om i alle Skove Aar for Aar. Det kan ikke være anderledes, og det er Skovfogdens Pligt at tilse dette Arbejde, han kan altsaa ikke, hvis han vil udføre sin Pligt nogenlunde tilfredsstillende, være fraværende fra Skoven en eneste Dag. Den Gang var der ikke Tale om Forbedring af Vejene i synderlig Grad end mindre Dræning af de store Mosearealer, der tidt findes i Skovene. Nu er der i den Tid, hvor der ikke hugges i Skovene, og dette sker jo om Vinteren, altid Vejarbejder og Udgrøftningsarbejder, som ogsaa trænge til stadigt Tilsyn af Skovfogderne, følgelig er deres Tid helt og holdent optaget i Skovene, og de ere ikke i Stand til at gøre deres Tid frugtbar hjemme i nogen nævneværdig Grad. Ikke en Gang Tilsynet med Jordlodden er det stort bevendt med, naar de skulle være i Skovene bestandig. Naar altsaa Hensyn tages til, at deres Arbejde er blevet forøget, og deres Indtægter samtidig bestandig ere gaaede nedad, er det ikke underligt, at disse Folk have knurret i adskillige Aar, og endelig ere de da komne saa vidt, at de faa deres Ønsker i det mindste delvis opfyldte ved denne Lov. Til Anbefaling af de foreslaaede Lønnings-satser for Skovfogder skal jeg endvidere tilføje, at naar de hidtil ere blevne lønnede med fra 600—800 Kr., maa man huske paa, at der for de allerflestes Vedkommende gaar et temmelig betydeligt Beløb fra i Bidrag til Enkekassen. Det andrager vistnok gennemsnitlig godt 100 Kr. om Aaret. Dernæst gaar der for de allerflestes Vedkommende et meget betydeligt Beløb fra til Renter og Afdrag af Byggeslaan. Det er endog kommet saa vidt, at det for enkeltes Vedkommende kan overstige 20 Kr., saa man vil se, hvor meget der bliver tilbage af de 600 Kr., som deres Begyndelseslønnung er. Det maa heller ikke glemmes, at de hidtil have skullet bruge 20 Aar for at naa 800 Kr. Jeg tror derfor, at det i ingen Maade er for højt regnet, naar man nu foreslaar at lade deres Begyndelsesløn være 800 Kr., stigende til 1,200 Kr. De ville uden Tvivl efter dette Lønningsreglement ikke blive en Smule bedre stillede, end de vare for et halvt Hundrede Aar siden, da den nu gældende Lønningslov blev vedtagen. Nu er det vel saa, at Byggeslaanet falder bort, hvis Forslaget vedtages, som det foreligger. Men Vedligeholdelsesudgifterne for Bygningerne blive stadig hvilende paa Skovfogderne. Dette kunde maaske ogsaa nok

gaa an, naar der ikke var det at bemærke derved, at det Tilsyn med Bygningerne, som føres, kan være meget vilkaarligt. Det er selvfølgelig altid en Skønssag, hvad der skal regnes til Vedligeholdelse, og hvad der skal regnes til Grundforbedring, men det er mig bekendt, jeg har selv set det for et Par Steders Vedkommende, at man f. Eks. har forlangt, at Skovfogden skal rive et saa godt som nyt Tag ned og lægge det om igen eller lægge nyt Tag paa. Man har nemlig hængt sig i, at Taget skal fornyes med $\frac{1}{16}$ hvert Aar, og saa har der kunnet fremkomme saadanne Meningsløsheder, at et Tag, der kun har ligget nogle faa Aar, fordi Bygningerne vare brændte, og nyt var lagt paa, nogle Aar efter for denne Sekstendelds Skyld forlangtes lagt paa ny. Naar Byggetilsynet kan være saa vilkaarligt, er det ikke saa ganske let en Sag at paa-lægge Skovfogderne Vedligeholdelsespligten, da det undertiden kan blive omtrent det samme som at bygge ny Bygninger. Jeg kunde ønske, at de ogsaa bleve fritagne for Vedligeholdelsespligten, men det er jo en Kendsgerning, at skal Staten paatage sig det, vil det blive betydeligt dyrere, end naar de paagældende selv skulle vedligeholde. Jeg tænker mig derfor, at man kunde hellere give de Herrer Skovfogder et lille Beløb aarlig til Vedligeholdelsesudgifter, og saa vilde jeg ikke have noget imod, at man vedligeholdt det skarpe Bygningstilsyn over for dem. Jeg vil anbefale det kommende Udvalg at tage under Overvejelse, om man ikke, samtidig med at lade Vedligeholdelsespligten vedblivende paaligge Skovfogderne, kunde give dem en nogenlunde passende Godtgørelse derfor.

Det har undret mig, at der er 2 Plantører et Stedovre i Jylland, der ere stillede gunstigere i Lønningsvilkaar end Skovfogderne. Jeg forstaaer ikke, hvad Grunden er dertil, men der er maaske særlige Grunde, der tale derfor. Det har ogsaa undret mig noget, at de Herrer Forstassistenter ere stillede saa gunstigt, som de ere. Ganske vist blev der forleden Dag, jeg tror af det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger), klaget over, at de vare for lavt lønnede i Forhold til de øvrige Skovembedsmænd. Jeg synes tværtimod, at de ere lovlig højt stillede, det er alle sammen yngre Folk, og de Dage, de faa, naar de ere ude i Forretning uden for deres Hjem, synes mig at være saa rigelige, at der ikke kan være Tale om, at de lide noget Tab ved at færdes ude. Jeg synes ærlig talt, at de Folk